

Łąki kwietne to nie tylko wizualne korzyści dla krajobrazu

Łąki to siedliska, których funkcjonowanie jest zależne od człowieka. Mogą być tworzone z około 60 gatunków roślin i dawać schronienie nawet 300 gatunkom zwierząt, w tym małym ssakom, gadom, płazom oraz owadom. Pełnią ważną rolę w ekosystemie zwłaszcza w odniesieniu do ważnej kwestii zapyleń przez pszczoły i inne owady. Ma to ogromne



znaczenie nie tylko w miastach, gdzie zieleni ubywa, ale również na terenach wiejskich, gdzie stale zmniejsza się powierzchnia wiejskich łąk zastępowanych uprawami intensywnymi. Zastąpienie typowego trawnika łąką kwietną oszczędza nasz czas i pieniądze. Częstość koszenia to 1-2 razy w roku, dodatkowo nie jest konieczne jego nawożenie, podlewanie, czy też przesiewanie.

Jaki rodzaj łąki kwietnej wybrać?

Łąki jednoroczne – kwitną już w kilka tygodni od wysiania, jednak konieczne jest coroczne ich odtwarzanie. Na rynku dostępne są mieszanki nasion gatunków rodzimych lub pochodzących spoza naszej strefy klimatycznej.

Łąki wieloletnie – na efekt kwitnienia trzeba poczekać zazwyczaj około roku. Zakłada się je z gatunków rodzimych, są one najcenniejsze przyrodniczo i najbardziej uzasadnione ekonomiczne. Ciekawym rozwiązaniem jest połączenie gatunków jednorocznych i wieloletnich, gdzie gatunki jednoroczne stanowią 20-30% mieszanki. Przy takim połączeniu otrzymujemy efekt długotrwałości jak również szybkiego kwitnienia.



Przy zakładaniu łąki kwietnej warto zwrócić uwagę na jej skład. Korzystną opcją jest mieszanka zawierająca 70% gatunków kwietnych i 30% traw lub mieszanka składająca się w 100% z kwiatów.

Przykłady z miast

Kraków to pierwsze duże miasto, które rozpoczęło projekt zakładania łąk kwietnych i od 2017 roku stale powiększa ich powierzchnię. Kolorową roślinność spotkać można w parkach i wzdłuż ulic oraz w miejscach reprezentacyjnych. Kolejne miasta włączają się w akcje m.in. Łódź, Radom, Gdańsk, Poznań



Warszawa. Wiele gatunków roślin wykorzystywanych w mieszankach ma zdolność do fitoremediacji, czyli działa jak filtr, oczyszczając wodę i powietrze. Łąki na terenach miejskich to również sposób na przeciwdziałanie negatywnym skutkom zmiany klimatu. Nasiona roślin wykorzystywane w mieszankach

łąkowych to głównie gatunki odporne na suszę oraz wspomagające retencję wód opadowych. Rozbudowany system korzeniowy wnika głęboko glebę, ułatwiając pobór wody, a dodatkowo zatrzymuje wilgoć w glebie dwa razy skuteczniej niż trawnik.

Możliwe do zakupu są gotowe mieszanki na łąki kwietne. Ciekawą opcją jest skomponowanie własnej mieszanki z dostępnych na rynku nasion. W pierwszej kolejności należy zdecydować jaki rodzaj łąki kwietnej preferujemy, a następnie dobrać gatunki do gleby jaką dysponujemy.

MIŁEK LETNI



Milek letni preferuje miejsca bardzo jasne, mocne, pełne Słońce, osłonięte przed wiatrem, umiarkowanie wilgotne, ale wilgotniejsze jak dla miłków wieloletnich.

Zwięzłość gleby nie jest dlań ważna, radzi sobie na glebach lekkich, piaszczystych jak i ciężkich, gliniastych bądź ilastych. Najlepiej odnajdzie się jednak na umiarkowanie żyznej, próchnicznej glebie zasobnej w gips lub wapń. Rozmnaża się tak samo jak inne miłki: przez siew nasion do gruntu tuż po zebraniu.

KĄKOL POLNY



Kąkol polny urośnie na większości typów gleb, prócz tych najmocniej zbitych o długo stagnującej wodzie.

Nieco lepiej rośnie na podłożach jałowych, przepuszczalnych, ubogich zarówno w próchnicę jak i sole mineralne, ale radzi sobie na gruntach piaszczystych, żwirowych, ilastych, gliniastych, gipsowych oraz wapiennych.

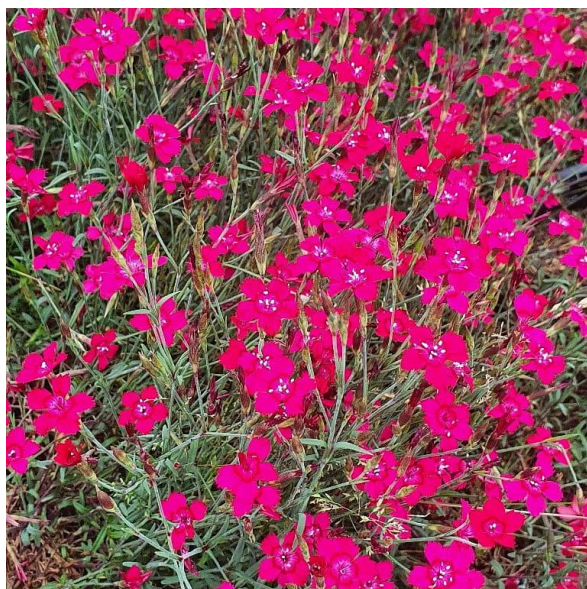
FIRLETKA POSZARPANA



Nie jest wymagająca pod względem gleby, dobrze rośnie na podłożach piaszczystych, ilastych i gliniastych o dowolnym odczynie, choć najodpowiedniejszy będzie słabo kwaśny albo zupełnie obojętny.

Lubi jednak grunt wilgotny nawet mokry, ale przepuszczalny, mineralno-próchniczny, zasobny w humus i wapń, a stanowiska widne lub tylko częściowo ocienione. Żeby wydłużyć kwitnienie firletki, warto usuwać na bieżąco przekwitłe kwiatostany. Okazy potomne da się uzyskać na wiele sposobów: podział starych kęp, sadzonki zielne albo siew nasion.

GOŹDZIK KROPKOWANY



Posiada niezrównaną odporność na mróz, suszę oraz niedobór soli mineralnych w gruncie. Stanowi doskonały wybór do łąk miejskich, sztucznych wrzosowisk, koło hortensji, rododendronów lub iglaków, założen naturalistycznych, pojemników balkonowych, albo na kwiat cięty. W ogrodach bywa ekspansywny, siejąc na sąsiednich rabatach, a jednocześnie penetrując glebę kłaczami. Lubi gleby gliniasto-piaszczyste, suche i przepuszczalne, ale wyraźnie bezwapienne i kwaśne. Warto go przyciąć po przekwitnięciu by się zagęścił, odmłodził.

KMINEK POSPOLITY



W Polsce kminek najlepiej udaje się na glebach żyznych, ciepłych i wilgotnych. Niełupki sieje się od marca do kwietnia, najpóźniej do czerwca. Kminek często uprawia się w polikulturze, współrzędnie z jednorocznymi warzywami lub ziołami, zwłaszcza grochem, kolendrą i czarnuszką.

DZIEWANNA POSPOLITA



Preferuje gleby przepuszczalne, lekkie, a stanowiska bardzo widne, choć znosi ocienienie. Nie lubi stagnowania wód zimną ani wysokiej zawartości wapnia w podłożu. Nie trzeba jej podlewać ani nawozić.

Nasiona sieje się tuż po zbiorze, wiosną lub latem. Starsze osobniki można także namnażać dzieląc rozrośnięte kępy na mniejsze albo przez sadzonki korzeniowe.

Ceniona za wzrost na bardzo słabych, jałowych, skażonych, mocno suchych, piaszczystych, kwaśnych glebach, rośnie dziko na nasypach kolejowych i tramwajowych, przydrożach i rumowiskach.

CHABER BŁAWATEK



Wymaga miejsc widnych. Nie znosi gleb zasobnych w wapń lub gips, o alkalicznym odczynie. Wyhodowano szereg odmian na rabaty lub kwiaty cięte, o kwiatach pełnych, a koszyczkach odmiennej barwy niż u form chwastowych jak czarny 'Black Ball', biały 'Weisser Ball', karminowy 'Red Boy' czy różowy 'Rosa Ball'.

DZIURAWIEC ZWYCZAJNY



Dziurawiec rośnie najlepiej na słonecznych i ciepłych stanowiskach. Dobrze poradzi sobie na większości gleb, istotne jedynie jest, by nie były nadbyt zlewne, podmokłe i jałowe. Preferuje gleby żyzne i przepuszczalne z domieszką piasku. Przed zimą część nadziemna całkowicie obumiera. W warunkach środkowoeuropejskich roślina całkowicie mrozoodporna. Starsze osobniki doskonale znoszą nawet silną suszę.

KRWIŚCIĄG LEKARSKI



Znosi półcień i okresowe susze, choć lepiej rozwija się w pełnym słońcu oraz przy stałej, wysokiej wilgotności podłoża.

Lubi grunty ciężkie i świeże lub wilgotne, ale dość przepuszczalne. Podczas letnich upałów niezbędne bywa podlewanie.

Rozmnaża się go zwykle przez podział kęp, rzadziej przez siew. Wybornie wygląda wokół ogrodowych sadzawek.

KRWAWNIK POSPOLITY

Prosty w uprawie, mało wymagający, bardzo odporny na mróz, suszę, konkurencję. Doskonale udaje



się na każdej, nawet jałowej czy skażonej glebie. Najwspanialej rozkwita na stanowiskach bardzo widnych, ciepłych i suchych, na gruntach przepuszczalnych, ale żyznych. Usuwanie przekwitłych kwiatostanów wydłuża kwitnienia. Warto również mocno skrócić łodygi na wiosnę, by ograniczyć zachwaszczanie sąsiednich warzywników i kwietników.

KOMONICA ZWYCZAJNA



Rośnie bardzo dobrze na glebach o wadliwej strukturze i niskiej kulturze, zbitych lub lżejszych, położonych na zwięzłym podłożu.

Najlepiej udaje się na gruntach gliniasto-piaszczystych, obojętnych lub zasadowych, bogatych w wapń. Marnieje natomiast na łąkach podmokłych i zbyt długo zalewanych.

MAK POLNY



Preferuje gleby suche i lekkie, ale zasobne w azot i fosfor. Mak polny jest tolerancyjny na różne warunki glebowe, ale preferuje podłoża przepuszczalne, umiarkowanie suche, o średniej zawartości składników pokarmowych. Jest dość odporny na zanieczyszczenia przemysłowe, więc z powodzeniem można go sadzić w ogrodach miejskich. Maki preferują siew ozimy, wtedy przy sprzyjających warunkach pierwsze kwiaty kwitną już końcem maja.

GOŹDZIK KARTUZEK



Kartuzka najlepiej siał w miejscach ciepłych i widnych, w glebie przepuszczalnej, o odczynie bliskim obojętnemu, średnio zwężłej, jałowej, piaszczysto-gliniastej i umiarkowanie suchej. Roślina łatwa do namnożenia, latem przez sadzonki zielne, a jesienią i wiosną przez wysiew nasion. Siewki wyrosłe z nasion przesadza na miejsce stałe latem (lipiec-sierpień). Starsze okazy doskonale znoszą nawet długotrwałe susze. To bardzo dobry gatunek na rabatki naturalistyczne, skalniaki,

murki kwietne oraz miejskie łąki kwietne, gdzie większość kwiatów i ziół zmarnieje z racji suszy i braku soli mineralnych.

KONICZYNA ŁAKOWA



Koniczyna łąkowa (czerwona) preferuje stanowiska widne i ciepłe, ale znosi półcień. Najlepiej udaje się na glebach żyznych, średnio wilgotnych, obojętnych lub słabo kwaśnych. Dzięki cienkim, ale liczным i mocnym korzeniom doskonale radzi sobie na gruntach zbitych i zbyt ciężkich dla innych roślin uprawnych, wydatnie je rozluźniając.

GŁOWIENKA POSPOLITA



Wymaga gleb żyznych, świeżych lub wilgotnych, raczej ciężkich. Na odpowiednich glebach odnawia się sama. Jako gatunek widnych, rzadkich lasów oraz ich obrzeży wytrzymuje półcień. Rozmnaża się ją albo przez siew z nasion (wiosną lub jesienią), albo przez podział starszych, ale zdrowych kęp.

LEPNICA BIAŁA



Preferuje miejsca widne i żyzne, nawet bardzo żyzne. Lubi mieć dużo azotu w gruncie. Świetnie urośnie na przydrożach miejskich, a na wsiach na terenie dawnych warzywników albo kartoflisk. Raz wyrosła będzie długo się utrzymywała, nawet jeśli zdecydujemy się jej pozbyć. Po wyrwaniu z korzeniami potrafi szybko odrosnąć z resztek korzeni tkwiących nawet 1 m pod powierzchnią gruntu. Skoszona odrasta błyskawicznie z pąków w szyjce korzeniowej.

ZŁOCIEŃ WŁAŚCIWY



Roślina ozdobna na rabaty, kwiat cięty oraz do skalniaków, ceniona za odporność na suszę i mróz, niskie wymagania glebowe, ładny zapach i wygląd. Złocienia właściwego (jastruna wczesnego) rozmnaża się wieloma sposobami: z nasion, przez sadzonki zielne albo podział całych kęp, tak wiosną jak i jesienią. Można ścinać przekwitłe pędy, a na jesieni kosić tuż przy ziemi. Znosi półcień, lubi podłoża świeże, dość żyzne, w odczynie raczej obojętne.

SZAŁWIA ŁĄKOWA



Szałwia łąkowa preferuje stanowiska widne i ciepłe, o suchej, co najwyżej średnio wilgotnej glebie. Najlepiej rozwija się na gruntach przepuszczalnych, bogatych w węglan wapnia bądź gips, ale również próchnicznych, żyznych jak małopolskie rędziny. Stanowi ważny element wielu mieszanek na miejskie łąki kwietne, ogrody motylowe, pastwiska pszczele czy pasy kwietne w sadach. Nasiona szalwii łąkowej potrzebują do kiełkowania całkiem nagiej, wzruszonej gleby. Okazy, które przyjmą się na łące kwietnej lub ogrodzie motylowym zwykle

rosną bez problemów przez wiele lat, nie chorując, za to dając samosiewy.

Zależnie od potrzeb i upodobań estetycznych kosi się ją raz lub dwa razy do roku. Można kosić wiosną, jak i jesienią, albo częściej po okwitnięciu kolejnych partii okazów.

RUMIAN ŻÓŁTY



Świetnie rośnie na glebach lekkich, przepuszczalnych, żwirowych, kamienistych, jałowych a nawet jałowych, choć lepiej na próchnicznych a średnio zwężłych. Wymaga jednak obojętnego bądź lekko zasadowego odczynu. Uwielbia ciepło i mocne światło. Doskonale znosi mróz oraz suszę, może jednak chorować na glebach bardzo ciężkich i mokrych. Wspaniały, małowymagający, a bardzo dekoracyjny gatunek na skalniaki, rabaty oraz do nasadzeń naturalistycznych i pastwisk pszczelich. Sprawdzi się jako kwiat cięty, zadarniacz albo okrywa.

ŚLAZ DZIKI



Doskonale rośnie na przepuszczalnych, lekkich, piaszczystych lub piaszczysto-gliniastych, dość jałowych glebach, toteż nadaje się do rekultywacji terenów przemysłowych. Unika podłoża kwaśnych i mokrych. Preferuje miejsca słoneczne. Lepiej rośnie w miejscach zasobnych w azot, ale radzi sobie także w miejscach ubogich w ten biogen. Wyhodowano liczne odmiany dekoracyjne ślazu o kwiatach błękitnych, purpurowych, różowych i białych. Raz zasadzony odnawia się sam i może siać się jak chwast na innych grządkach.